

Posudek školitelky

na disertační práci JUDr. Pavlíně Širůčkové

„Procesní postavení osoby neznámého pobytu ve světle Nařízení Brusel I“

Disertační práce se zaměřila na velmi aktuální problém procesního postavení osoby, jejíž pobyt není znám. Tato otázka je praktická a v mezinárodním právu soukromém má další, zajímavé aspekty ve srovnání s právem čistě vnitrostátním. Téma je poměrně úzké, což je třeba přivítat, neboť autorce umožnilo věnovat se problému do hloubky. Ač je to téma převážně praktické, autorka k němu přistupuje z širšího teoretického pohledu. Všímá si i řady souvisejících otázek, které umožňují zasadit téma do podmínek specifických pro právo EU. Teoretický přístup osvědčují i hypotézy, které si autorka stanovila a které práce prověřuje. Autorka využívá svých praktických znalostí a zkušeností, v tom spatřuji přínos a originalitu práce, která se nevěnuje (jak se s tím někdy setkávám) pouze reprodukci literatury, z níž je dovozován určitý závěr, ale využívá i praktických úvah a hlavně staví na svých zkušenostech, je vidět, že si problémy dovede představit v praxi, a to je samozřejmě to nejlepší, co práce může přinést pro další využití.

Disertace je rozdělena do jedenácti kapitol, dále vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem a poslední je Shrnutím. Po Úvodu, který osvětluje záměr práce a vytyčuje metody práce a jednotlivé hypotézy, se autorka ve druhé kapitole zabývá základními pojmy. Třetí kapitola již přímo analyzuje nařízení Brusel I, ve výše naznačeném širším rámci. Čtvrtá kapitola se zaměřuje na pojem bydliště, opět v širším rámci, což je velmi užitečný rozbor s řadou praktických otázek, které soudy často řeší, ne vždy jednotně. Pátá kapitola uvádí žaloby podávané slabšími účastníky sporu. Šestá kapitola se již přímo věnuje použití nařízení Brusel I na osoby neznámého bydliště, sedmá kapitola uvádí postavení opatrovníka osob neznámého pobytu. Konečně osmá kapitola se dostává k judikatuře Soudního dvora EU a k dnes již slavným rozhodnutím Lindner, Cornelius de Visser a A v. B.; navazuje devátá kapitola poukazující na judikaturu českých soudů. Desátá kapitola je Závěrem, jedenáctá kapitola pak obsahuje Shrnutí, které završuje celou práci. Disertace je napsána čtivě, živým jazykem, je dynamická a svědčí o znalostech autorky, která se s tímto tématem důvěrně seznámila i ve vlastní praxi. Ve svých závěrech je práce velice přínosná a autorce doporučuji se tématu dále věnovat. Autorka využívá literatury české i zahraniční, jakož i dalších zdrojů, zejména judikatury a pracovních dokumentů publikovaných na internetu.

Práci pokládám za plně způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandce JUDr. Pavlíně Širůčkové udělen titul PhD.

V Praze dne 17.7.2015

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.